

Sygn. akt: I Ca 237/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Włocławku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący -	SSO Mariusz Nazdrowicz (spraw.)
Sędziowie -	SSO Maria Woźniak SSO Andrzej Witka-Jeżewski

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r. we Włocławku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Gminy M. (...) - Domu Pomocy Społecznej (...)

z udziałem W. J. (1) i H. J. (1)

o likwidację niepodjętego depozytu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku

z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt I Ns 127/13.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie, znieść postępowanie od 5 czerwca 2013r i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu we Włocławku pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn.akt I Ca 237/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy we Włocławku oddalił wniosek Gminy M. (...) – Domu Pomocy Społecznej (...) (...) o likwidację niepodjętego depozytu i obciążył wnioskodawczynię kosztami postępowania. Sąd ten uznał, że przesłanki z art. 4 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz.U. Nr 208,p. (...) ze zm.) zostały wykazane przez Gminę jedynie częściowo. Niewątpliwie spadkobiercy zmarłego w Domu Pomocy Społecznej (...) (...) T. J. nie odebrali z depozytu kwoty 1584,02 zł mimo doręczenia (w dniu 22 czerwca 2009 r.) jego synowi W. stosowanego wezwania do odbioru. Wnioskodawczyni przedłożyła również ogłoszenie, które we wspomnianym (...) wg. jej twierdzeń wywieszane było na tablicy ogłoszeń przez okres 6 miesięcy (zgodnie z art. 6 ust. 5 w/w ustawy). Jednak na przedmiotowym ogłoszeniu nie uczyniono adnotacji o czasie jego wywieszenia. Tym

samym zdaniem Sądu I instancji nie można przyjąć, by został spełniony wymóg wynikający z art. 6 ust 5 ustawy o likwidacji niepodjętego depozytu. Podstawą prawną rozstrzygnięcia były jej przepisy art. 4,5 i 6 ust 5 „a contrario”.

Apelację od powyższego postanowienia wniosła wnioskodawczyni zarzucając „błąd w ustaleniach faktycznych” polegający na przyjęciu, że na wywieszonym przez okres 6 miesięcy ogłoszeniu na tablicy informacyjnej w Domu Pomocy Społecznej (...) (...) dotyczącym poszukiwania spadkobierców T. J. nie uczyniono żadnej adnotacji o okresie jego wywieszenia. W ocenie skarżącej z przepisu art. 6 ust. 5 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów istnienia takiego obowiązku nie sposób wywieść, a z przedłożonych (w tym w apelacji) dowodów wynika, że wspomniane ogłoszenie było wywieszone przez czas wskazany w przywołanym przepisie. Powołując się na powyższe skarżąca wniosła o zmianę kwestionowanego orzeczenia i uwzględnienie wniosku.

Uczestnicy postępowania W. J. (2) i H. J. (2) nie zajęli stanowiska odnośnie założonego środka odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skutkuje koniecznością uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu we Włocławku z uwagi na nieważność postępowania.

Przewidziana w przepisie art. 514 § 1 kpc możliwość rozpoznania sprawy w postępowaniu nieprocesowym na posiedzeniu niejawnym nie oznacza, by jakiegokolwiek modyfikacji podlegał obowiązek doręczenia odpisu wniosku (i innych pism) uczestnikom postępowania, jeżeli na takim posiedzeniu Sąd rozstrzyga co do istoty sprawy. Uczestnik postępowania, któremu wnioskowi nie doręczono nie ma możliwości podjęcia obrony swoich praw w postępowaniu, o którym w ogóle nie wie (postanowienie Sądu Najwyższego z 20 grudnia 2005 r. V CSK 69/05 nie publ., LEX nr 515428, które wprawdzie dotyczyło niedoręczenia odpisu apelacji w postępowaniu wieczystoksięgowym i wydania w tych warunkach postanowienia przez Sąd odwoławczy na posiedzeniu niejawnym, ale które w pełni znajduje zastosowanie w okolicznościach niniejszej sprawy). Sytuacja jest tutaj odmienna niż w przypadku niedoręczenia innego rodzaju pism w procesie, co nie prowadzi do nieważności z powodu pozbawienia możliwości obrony praw (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r. II KKN 463/01 nie publ., LEX nr 74412 i dalsze wskazane w uzasadnieniu orzeczenia).

Zgodnie z treścią przepisu art. 378 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc Sąd II instancji w granicach zaskarżenia z urzędu bierze pod uwagę nieważność postępowania. Oznacza to, że nie jest przy występowaniu nieważności związany zarzutami apelacyjnymi dotyczącymi naruszenia prawa procesowego. Nie ma więc znaczenia, czy skarżący powołuje tego rodzaju zarzut i czy nieważność związana jest z naruszeniem jego praw.

W rozpoznawanej sprawie Sąd meriti zaniechał doręczenia odpisu wniosku uczestnikom postępowania, a mimo to merytorycznie rozstrzygnął wniosek. Nie mieli oni przy tym możliwości wzięcia udziału w postępowaniu przed Sędem Rejonowym na jakimkolwiek etapie poprzedzającym wydanie postanowienia. Zaniechanie to skutkowało więc nieważnością przedmiotowego postępowania z uwagi na pozbawienie ich możliwości obrony praw (art. 379 pkt 5 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy we Włocławku na podstawie art. 386 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc orzekł jak na wstępie. Nieważnością dotknięte było postępowanie w zakresie wydanego orzeczenia, w związku z czym należało je znieść jedynie z dniem 5 czerwca 2013 r.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy we Włocławku doręczy obojgu uczestnikom postępowania odpisy wniosku i pozostałych złożonych przez wnioskodawczynię pism procesowych. Oceniając zasadność wniosku zwróci uwagę – i tutaj apelująca w pełni ma rację – że z treści przepisu art. 6 ust. 5 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów nie wynika, by istniał obowiązek czynienia jakiegokolwiek adnotacji na ogłoszeniu o okresie jego wywieszenia. Taka interpretacja powołanego przepisu dokonana przez Sąd a quo jest wadliwa. Przechowujący depozyt może udowodniać tą okoliczność na zasadach ogólnych przy pomocy wszystkich środków dowodowych, w tym domniemań faktycznych (art. 231 kpc).

o kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.

SSO M. W. SSO M.N. S. A. W.-J.